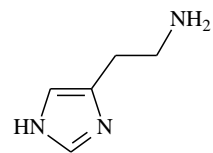
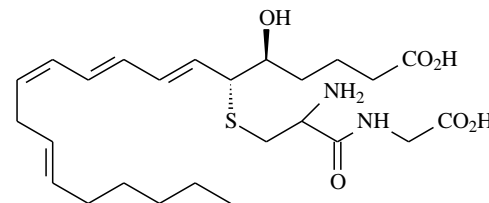

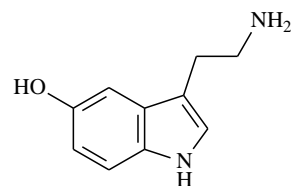
Εάν εκκριθεί ισταμίνη (ή άλλοι μεσολαβητές) από τα μαστοκύτταρα, τότε διεγείρονται τα βασεόφιλα του ανοσοποιητικού συστήματος που εκκρίνουν επιπλέον μεσολαβητές και έτσι παρατείνονται τα συμπτώματα.

ισταμίνη

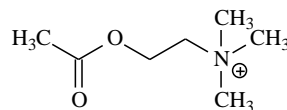
SRS-A

σεροτονίνη

Arg-Pro-Pro-Gly-Phe-Ser-Pro-Phe-Arg

βραδυκίνη

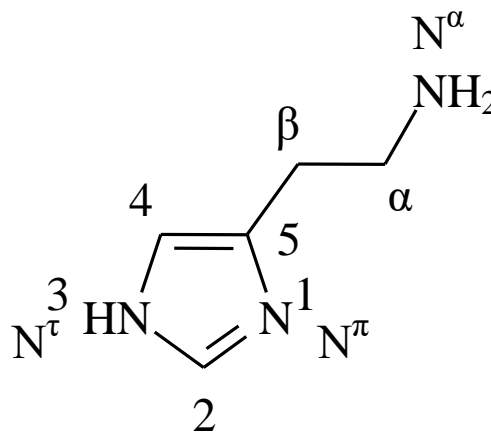
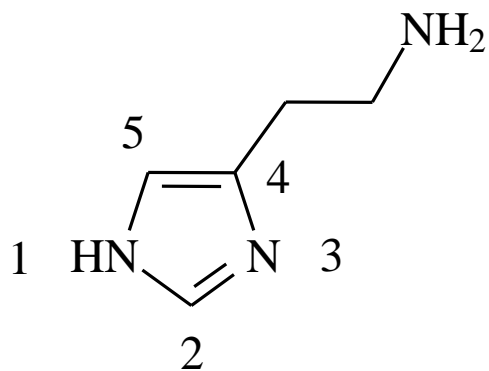
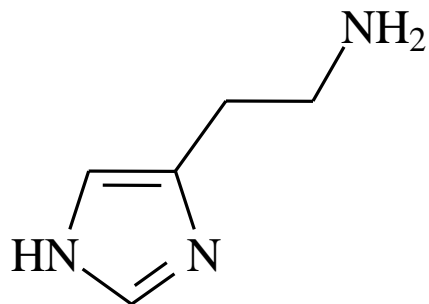

ακετυλοχολίνη

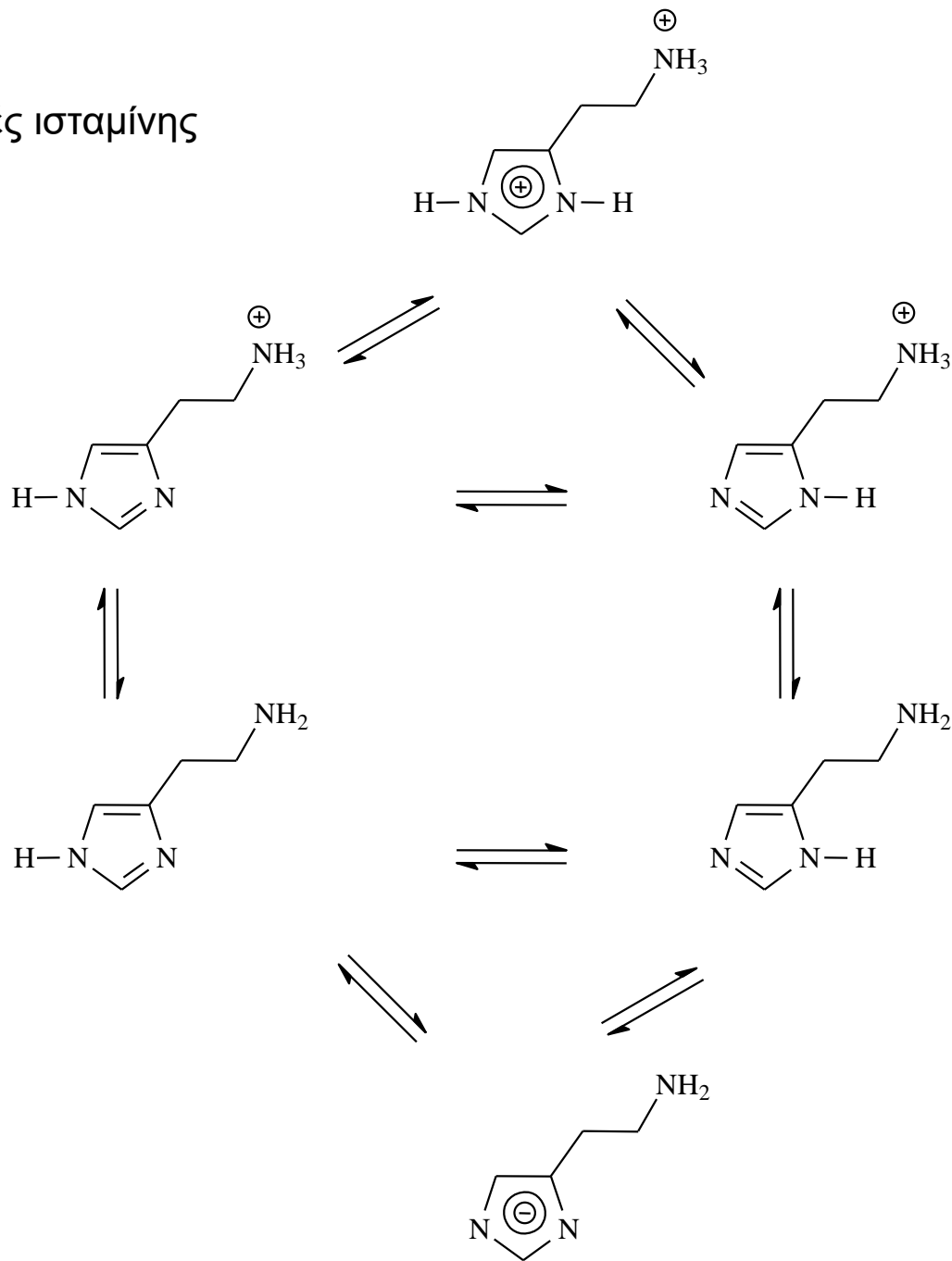
Ισταμίνη (ng/ml)	Βιολογική δράση
0-1	Καμία
1 -2	Αυξημένη έκκριση γαστρικού υγρού
3 -5	Ταχυκαρδία, δερματικές αντιδράσεις
6 - 8	Μειωμένη αρτηριακή πίεση
7 -12	Βρογχόσπασμος
~100	Καρδιακή ανακοπή

Βιολογική δράση της ισταμίνης στον άνθρωπο ανάλογα με τη συγκέντρωσή της.

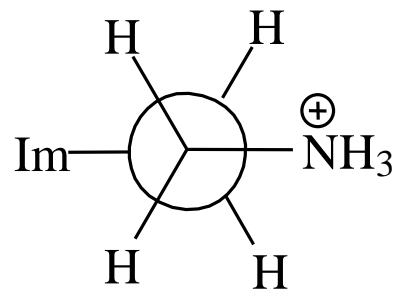
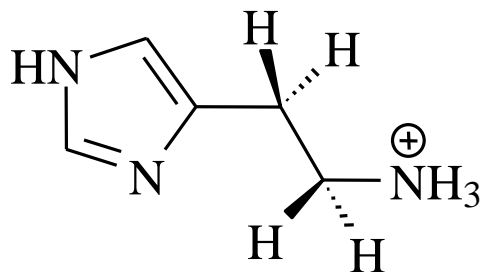
Ταυτομερείς δομές ισταμίνης

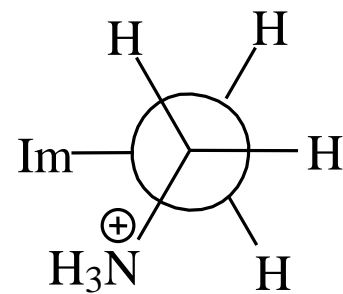
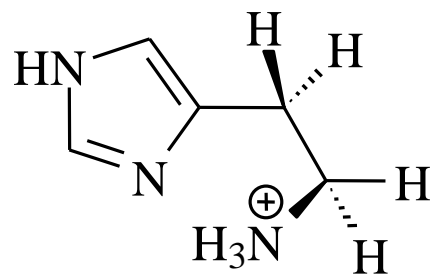
Ιοντικές μορφές ισταμίνης

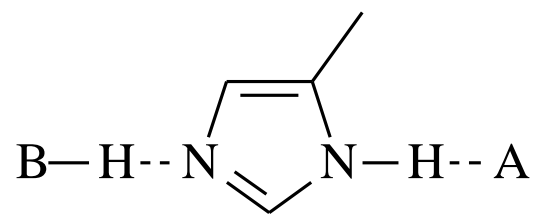
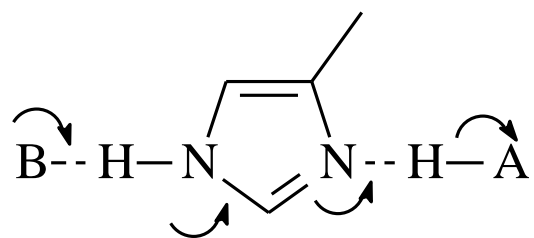
Διαμορφομερή ισταμίνης

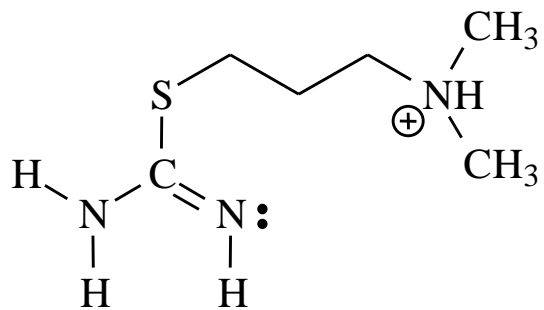

trans-
 $\theta_2 = 180^\circ$

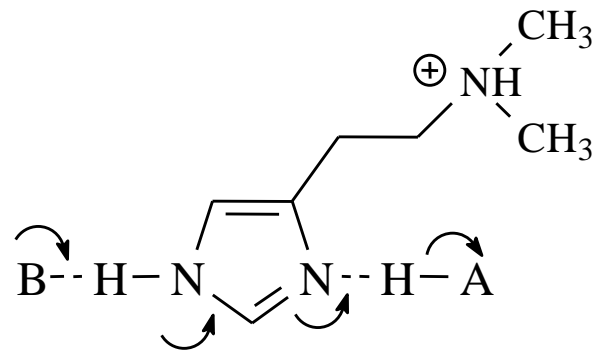
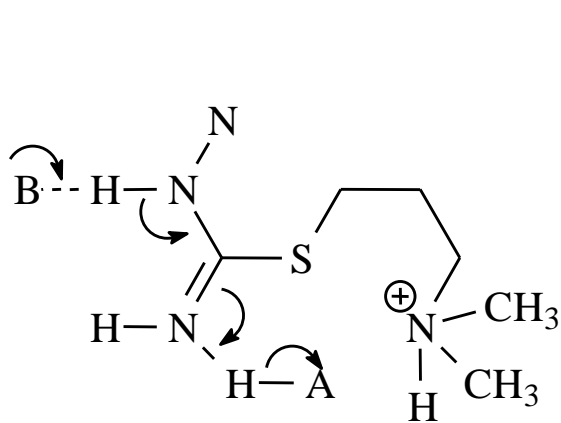
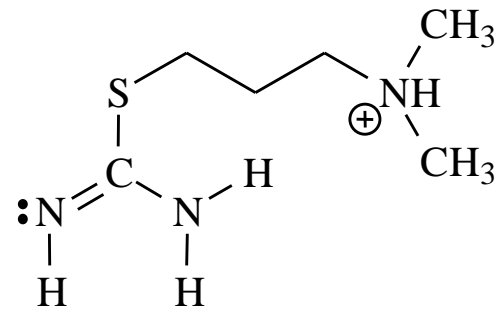

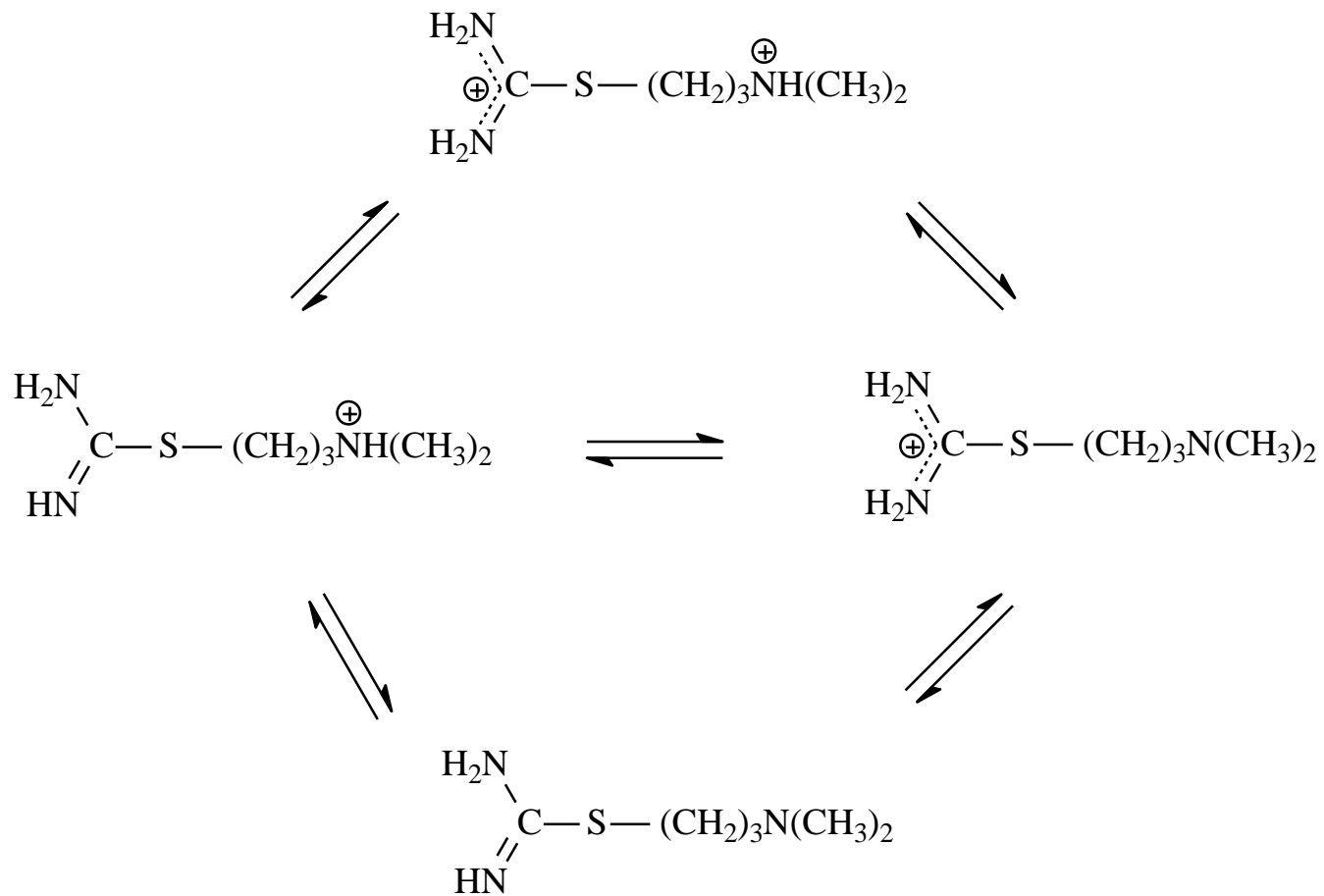
gauche-
 $\theta_2 = 60^\circ$

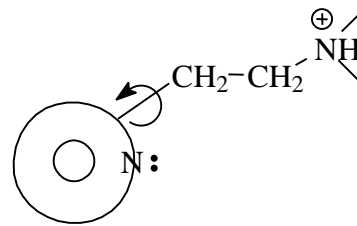

dimaprit

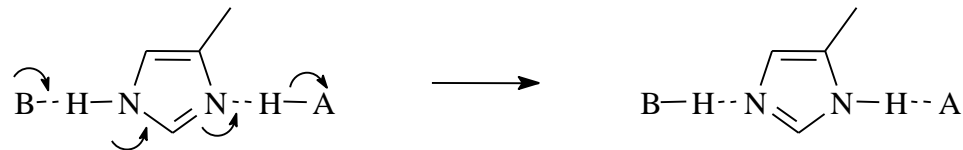
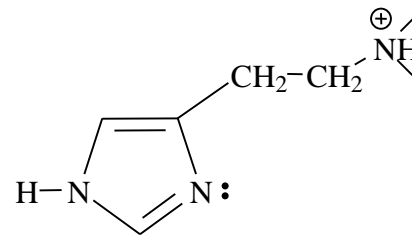

H1 αγωνιστική δράση

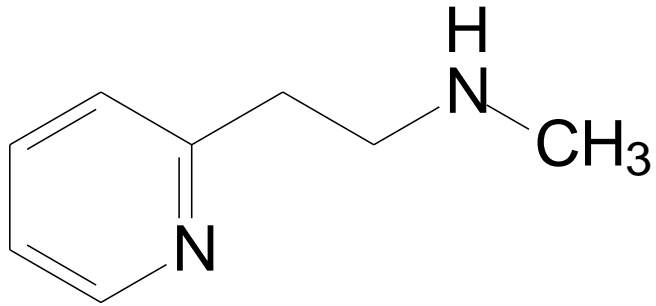

H2 αγωνιστική δράση

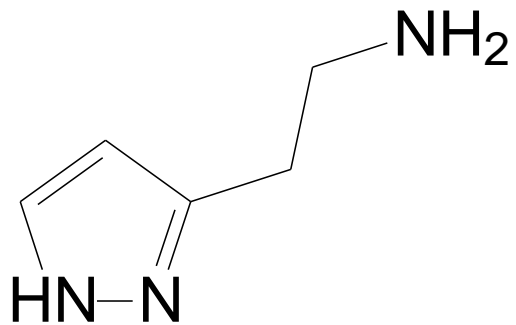
Αγωνιστές ισταμίνης

H1

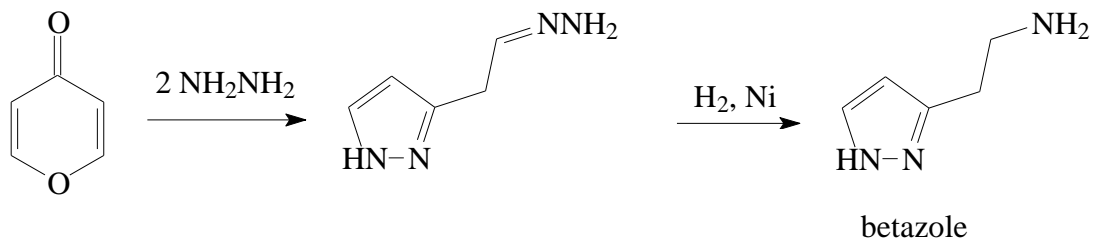
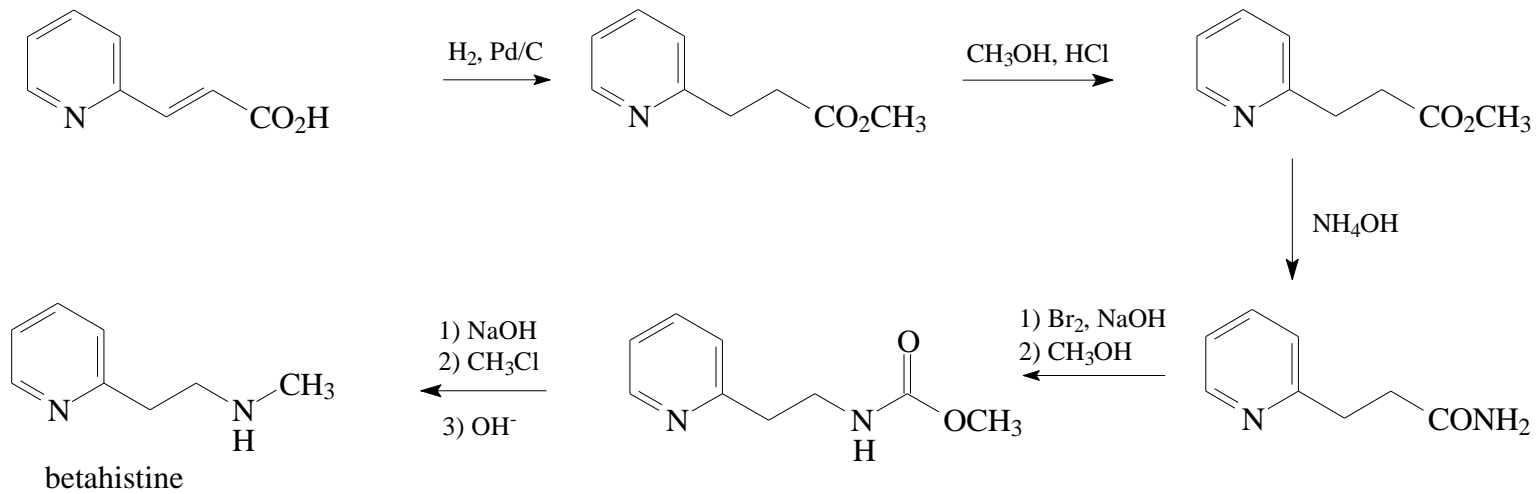

betahistine

H2

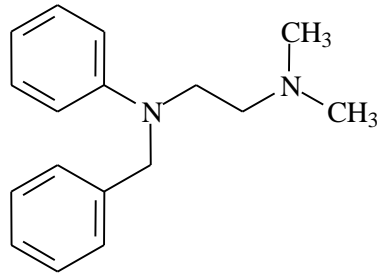

betazole

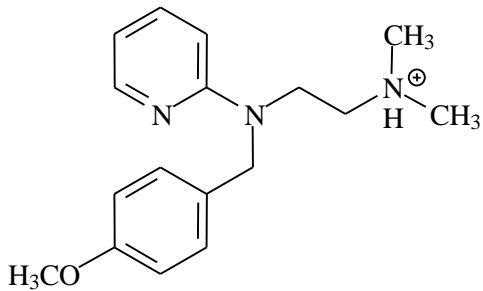
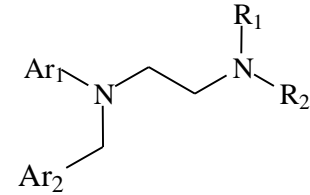

ΑΝΤΙΪΣΤΑΜΙΝΙΚΑ H1

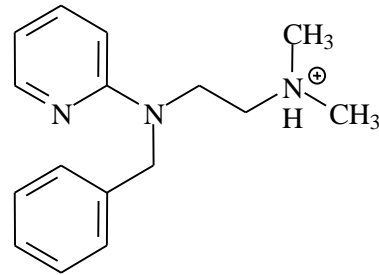
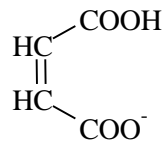
Αιθανοδιαμίνες

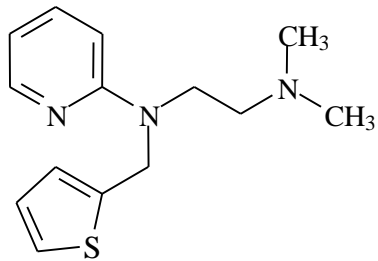
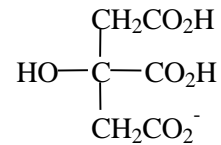
phenbenzamine

pyrilamine maleate

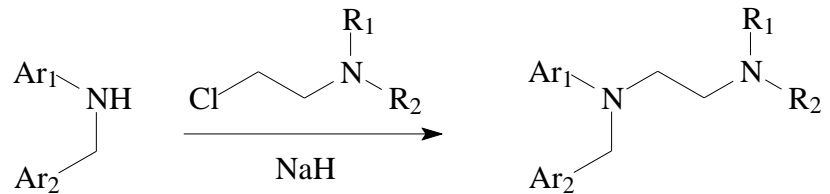

tripelemine citrate

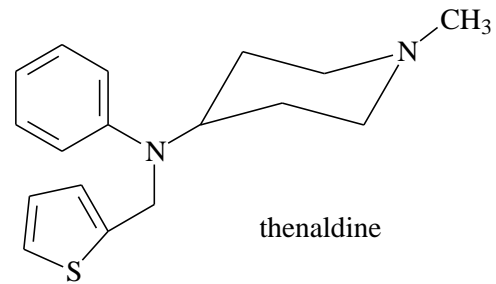
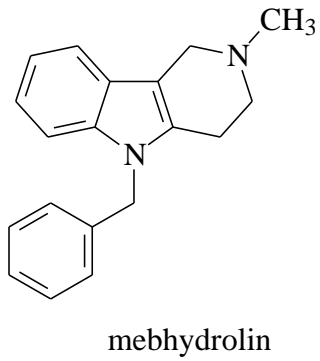
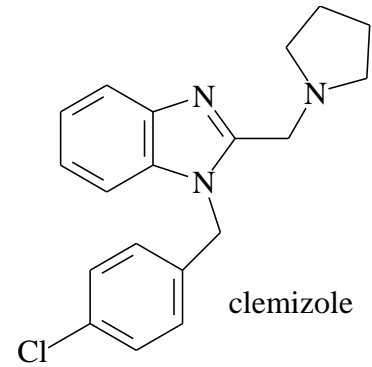
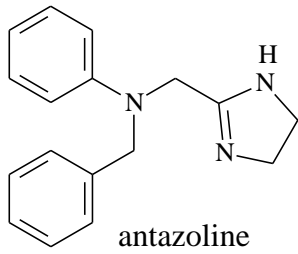

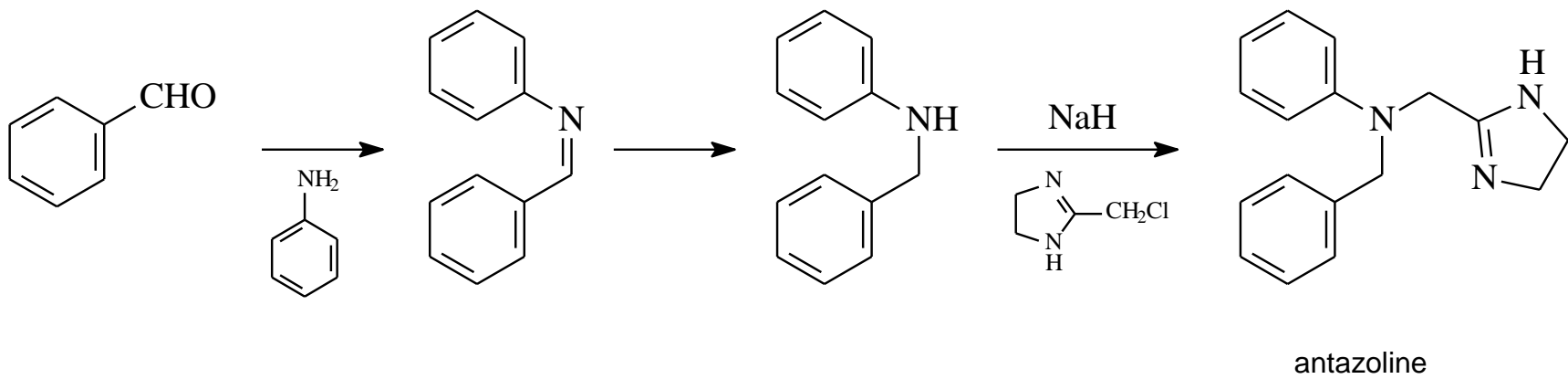
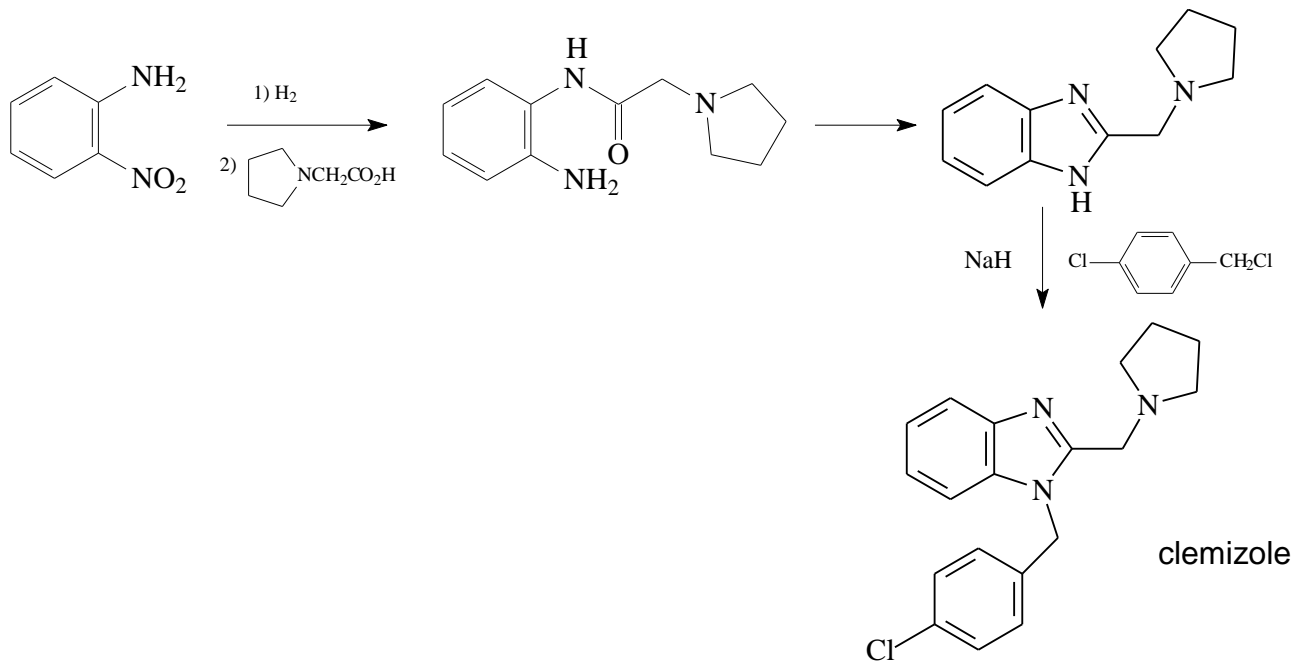
methapyrilene

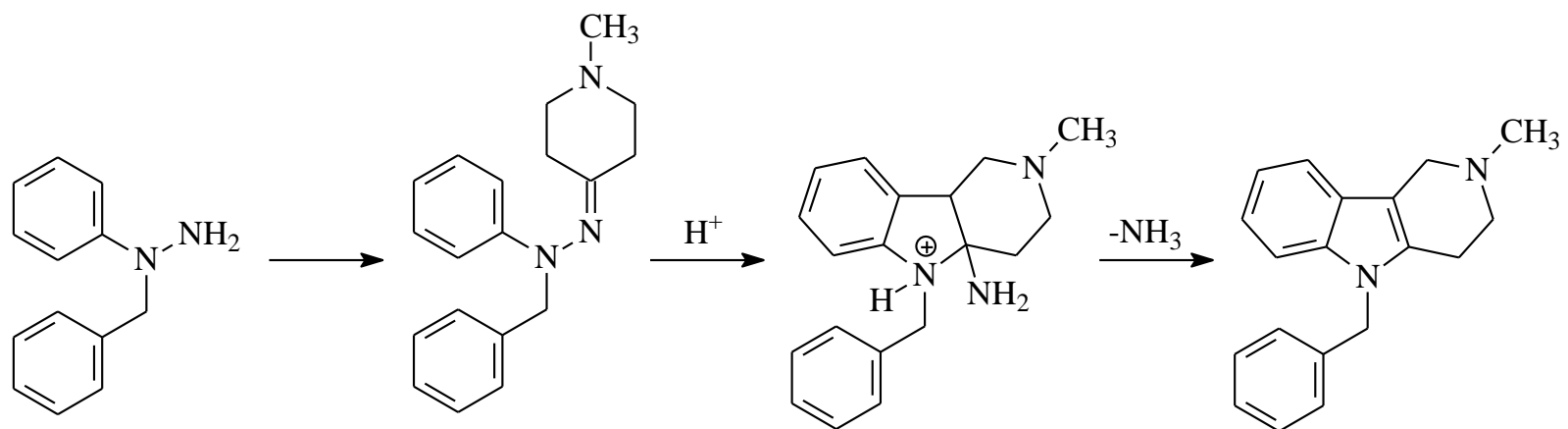
Γενικός τρόπος σύνθεσης

Αιθανοδιαμίνες με μη κλασική δομή

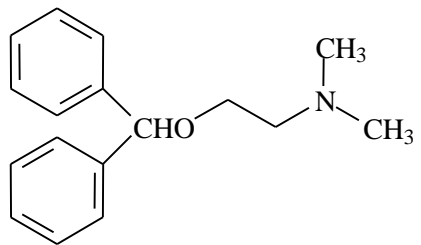

mebhydrolin

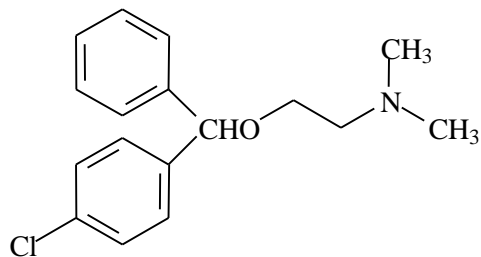
Αιθανολαμίνες

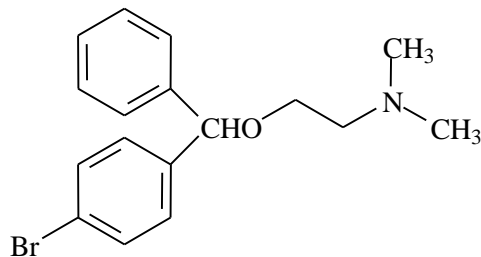
diphenhydramine

Τα περισσότερα παράγωγα εμφανίζουν ισχυρή κεντρική **αντιχολινεργική** δράση καθώς και **υπνωτική**

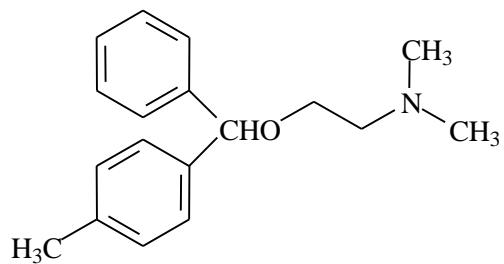
Τα **S-εναντιομερή** έχουν αυξημένη συγγένεια για τον H1-υποδοχέα.

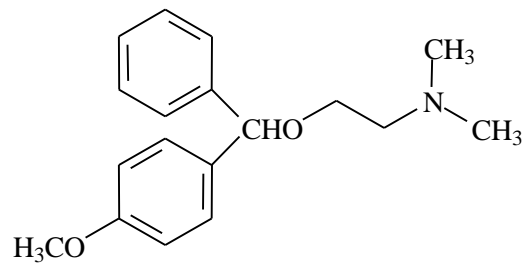
chlorodiphenhydramine

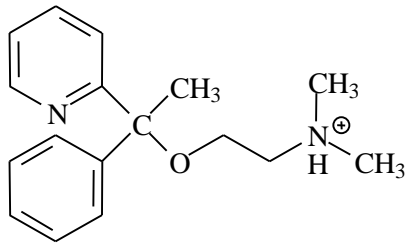
bromodiphenhydramine

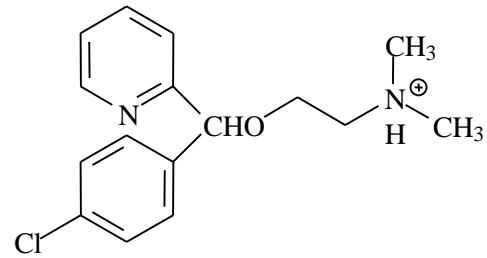
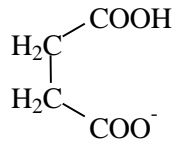
methyl diphenhydramine

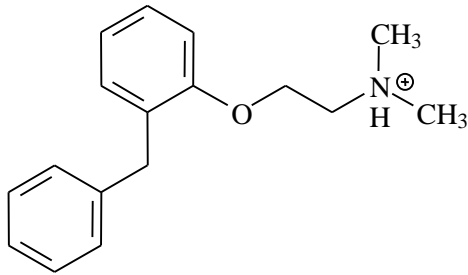
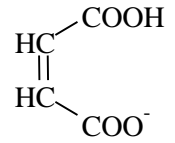
medrylamine

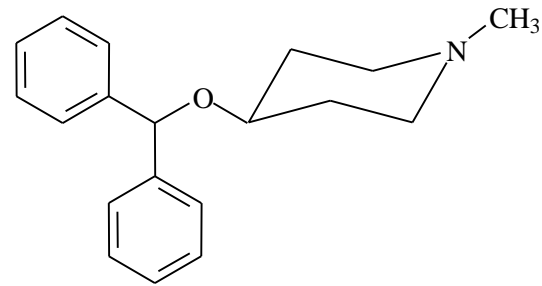
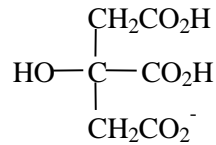
doxylamine succinate

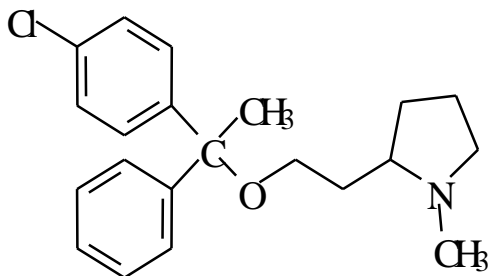
carbinoxamine maleate

phenyltoloxamine citrate

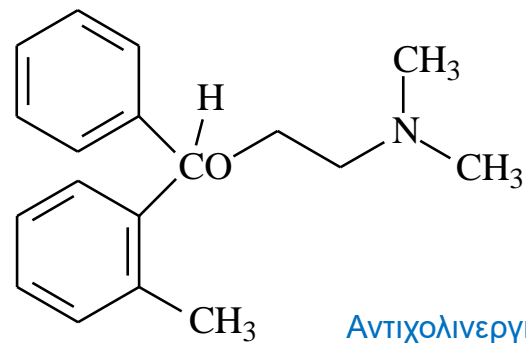
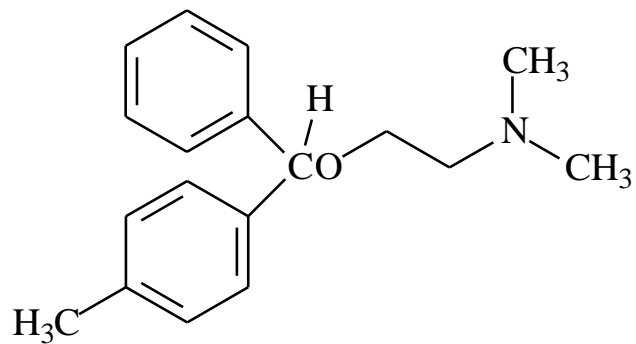
diphenylpyraline

clemastine

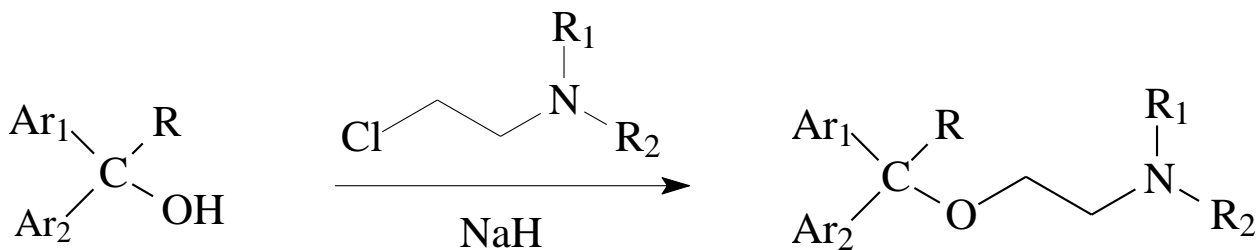
Ελάχιστη αντιχολινεργική και κατασταλτική του ΚΝΣ δράση συγκρινόμενο με τους ομόλογους αμινοαλκυλαιθέρες.

H1-αντιισταμινική δράση

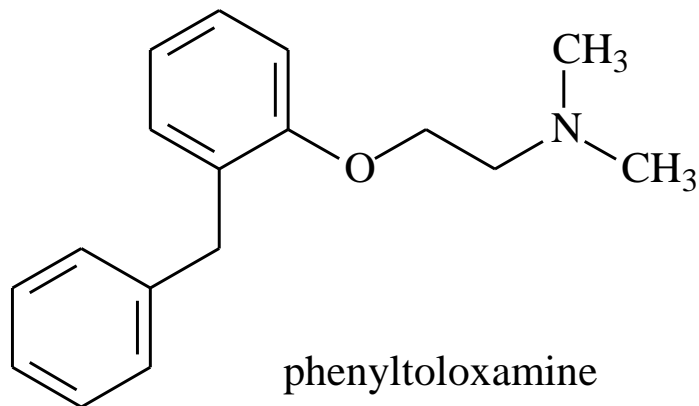

Αντιχολινεργική δράση
(μεγαλύτερη εκλεκτικότητα για
μουςκαρινικούς υποδοχείς)

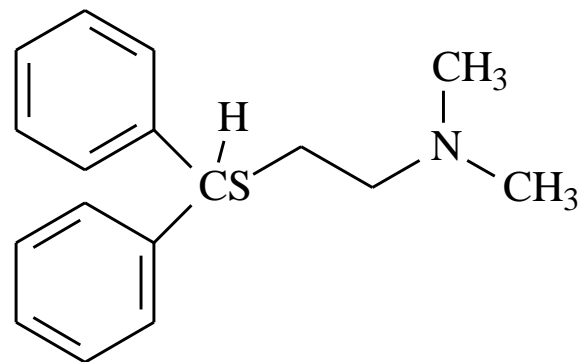
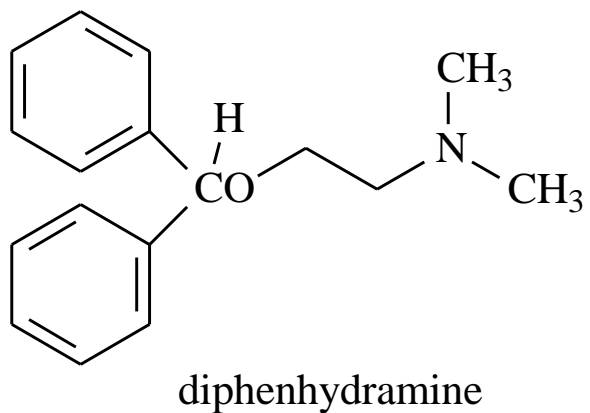
Γενικός τρόπος σύνθεσης

Σχέσεις δομής-δράσης
αιθανολαμινών

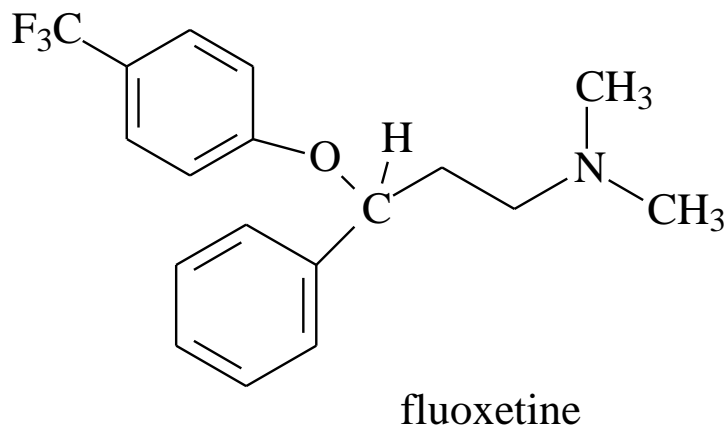

Καλή αντιισταμινική δράση

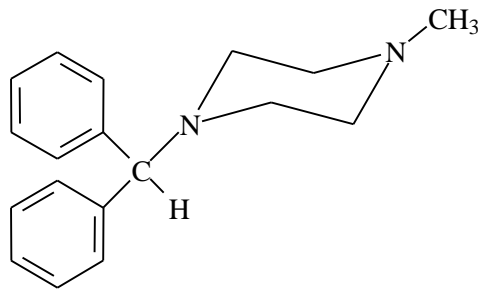

Πολύ ασθενής αντιισταμινική δράση

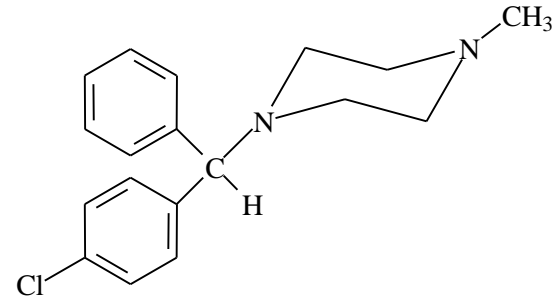
Αναστολέας επαναπρόσληψης
σεροτονίνης

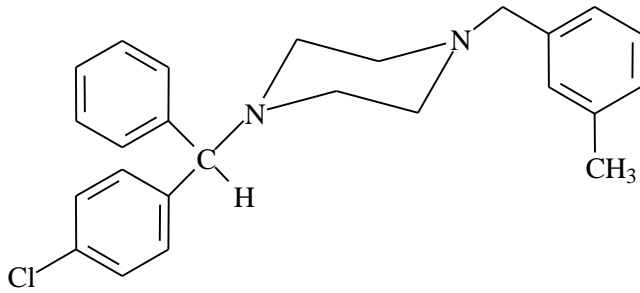
ΠΙΠΕΡΑΖΙΝΕΣ

cyclizine

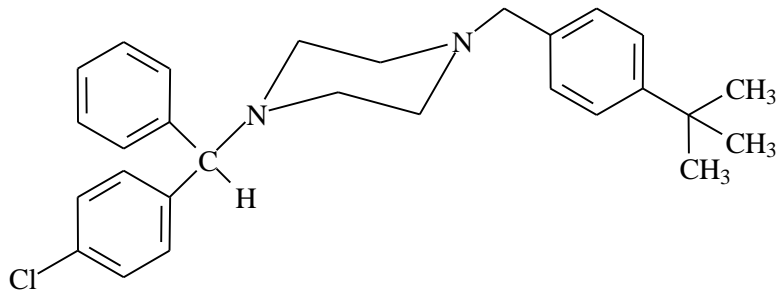

chlorcyclizine

meclizine

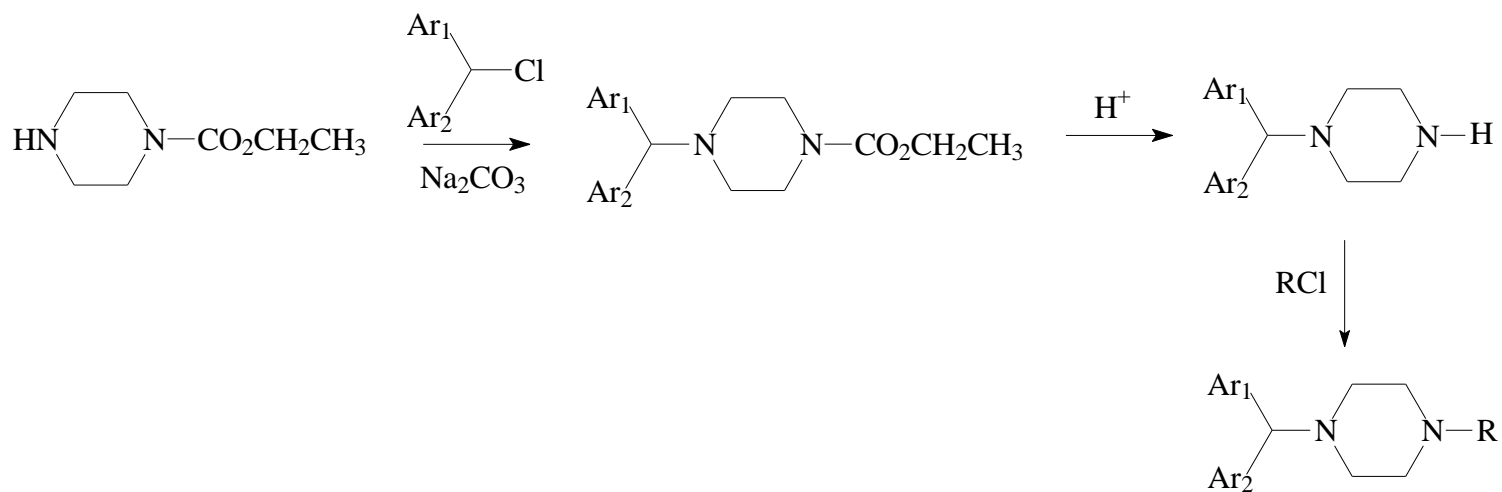
Χρησιμοποιείται κατά της ναυτίας

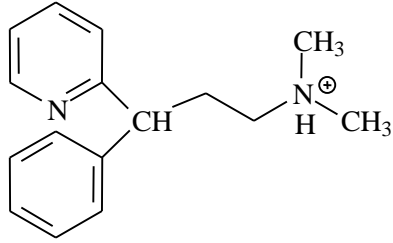
buclizine

Η εμφάνιση της δράσης των πιπεραζινικών αναλόγων καθυστερεί και είναι παρατεταμένης διάρκειας. Έχουν σημαντική καταπραυντική (πρόκληση υπνηλίας) και αντιχολινεργική δράση, καθώς και αντιεμετική

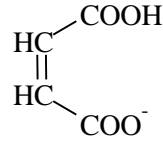
Μέθοδος σύνθεσης πιπεραζινικών παραγώγων

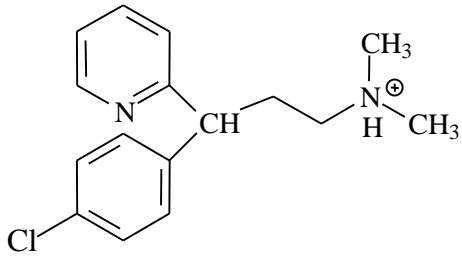
αλκυλαμίνες

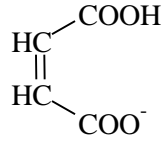
pheniramine maleate

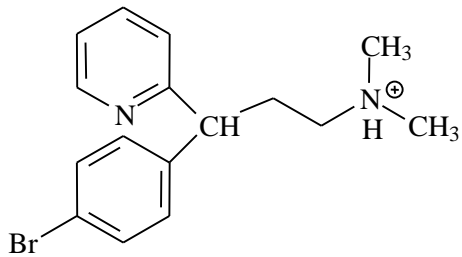
Μακρά διάρκεια δράσης
50 φορές δραστικότερο της tripeleennamine

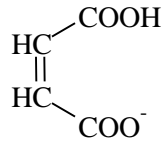
chlorpheniramine maleate

Οι αλκυλαμίνες:
Προκαλούν μικρότερης έκτασης κεντρική καταστολή από τα προηγούμενα
Έχουν μειωμένη αντιχολινεργική και αντιεμετική δράση, συγκρινόμενες με τις αιθανολαμίνες

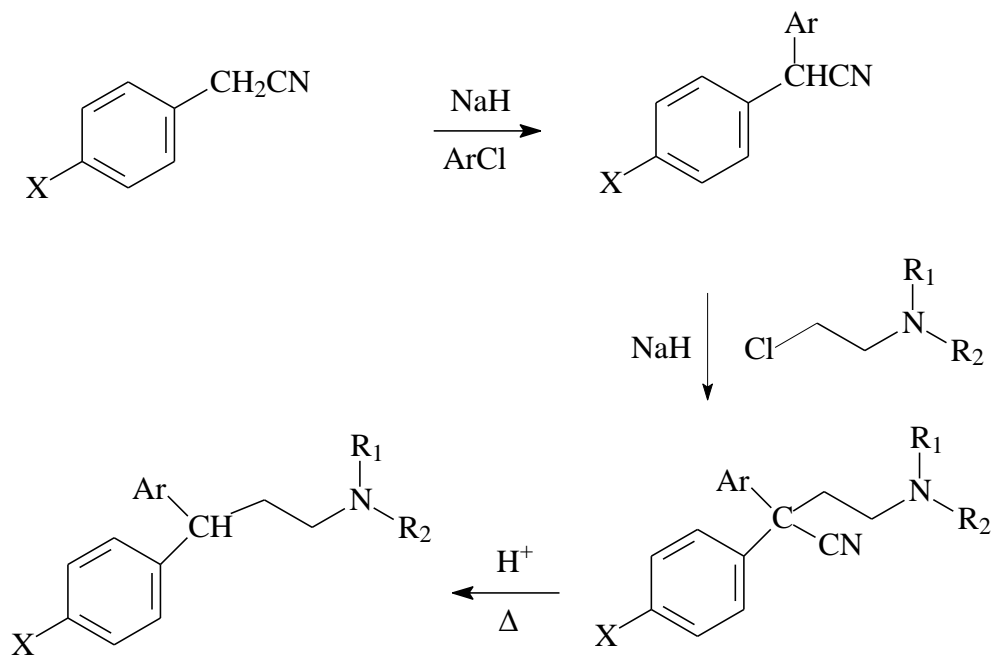

brompheniramine maleate

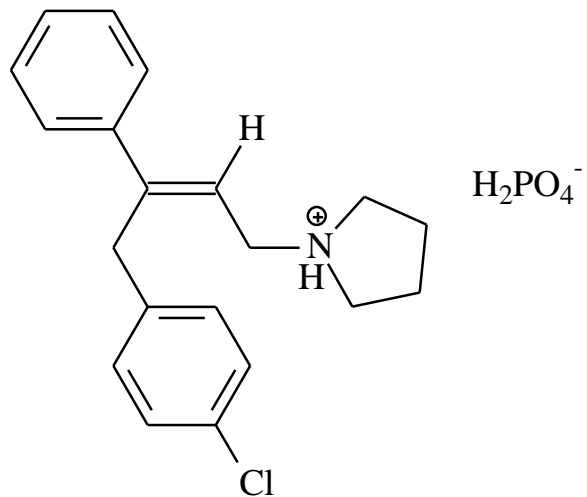

Το p-αλογόνο αυξάνει τη δράση
Τα δεξιόστροφα ισομερή είναι δραστικότερα [S-(+)-εναντιομερή]

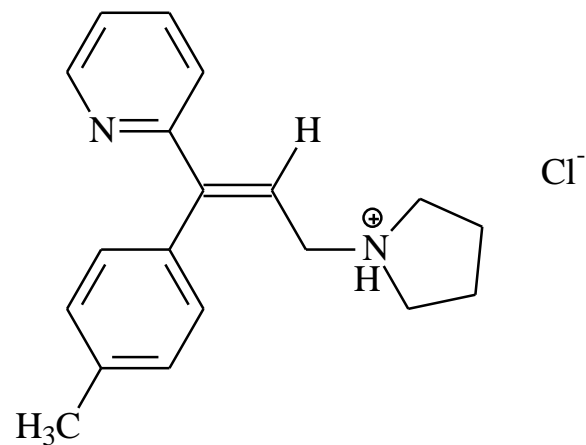
Μέθοδος σύνθεσης αλκυλαμινών

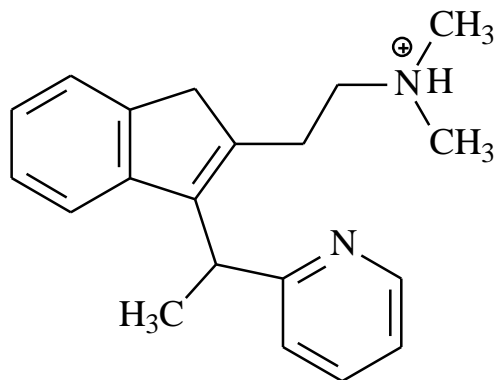
Ολεφινικές αλκυλαμίνες

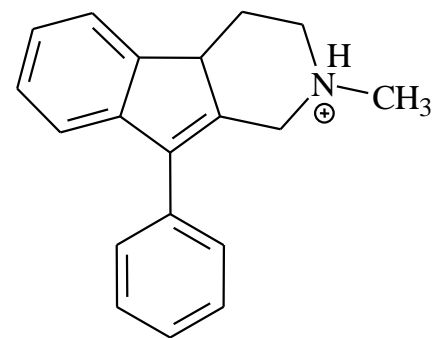
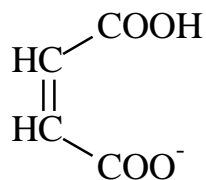
pyrrobutamine phosphate

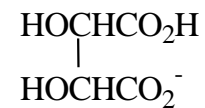
triprolidine hydrochloride

dimethindene maleate

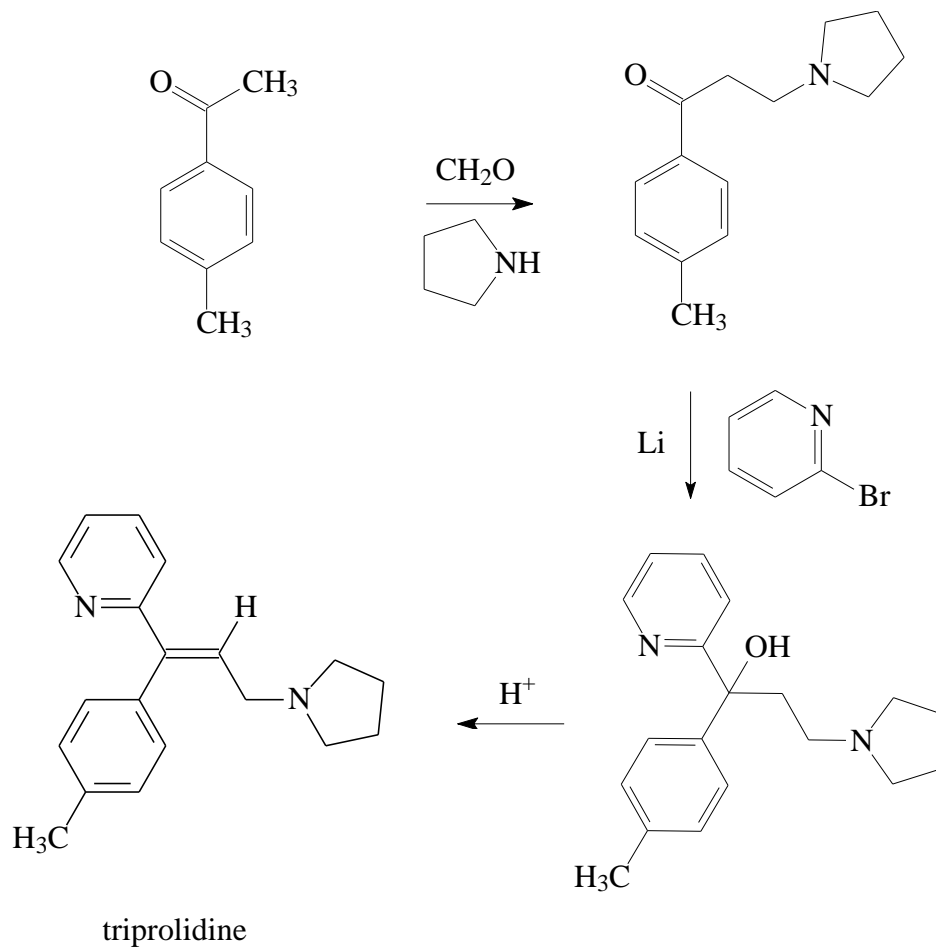

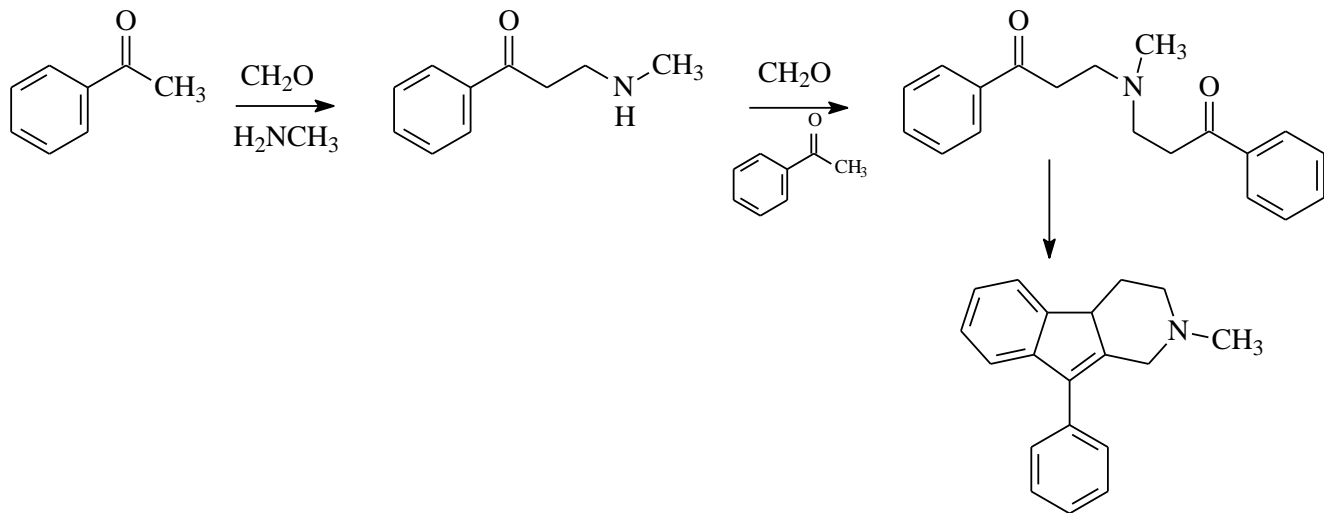
phenindamine tartrate

Το E- ισομερές είναι δραστικότερο

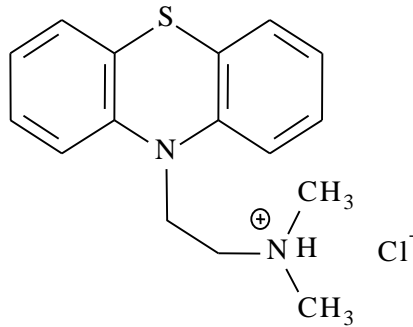
Μέθοδος σύνθεσης ολεφινικών παραγώγων

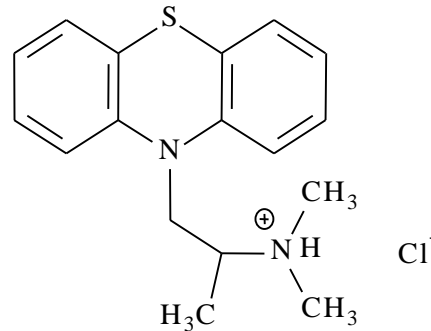

phenindamine

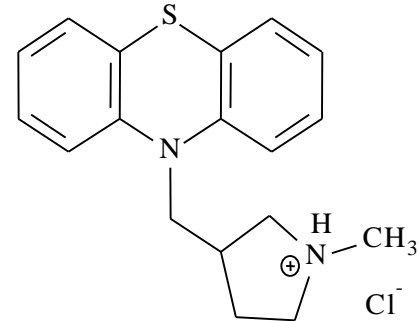
Τρικυκλικά αντιισταμινικά

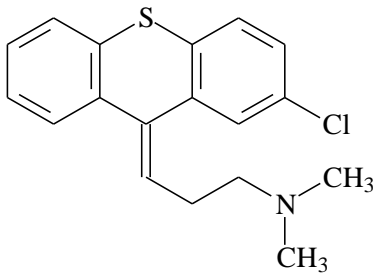
fenethazine hydrochloride

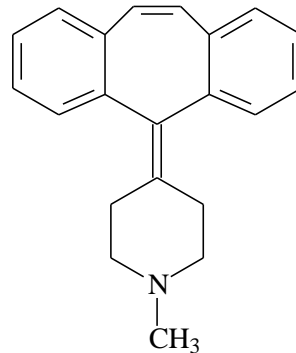
promethazine hydrochloride

methdilazine hydrochloride

chlorproxithene

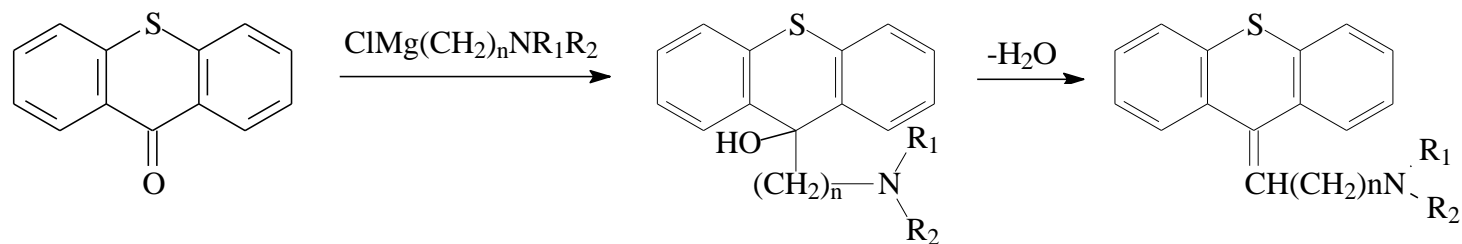
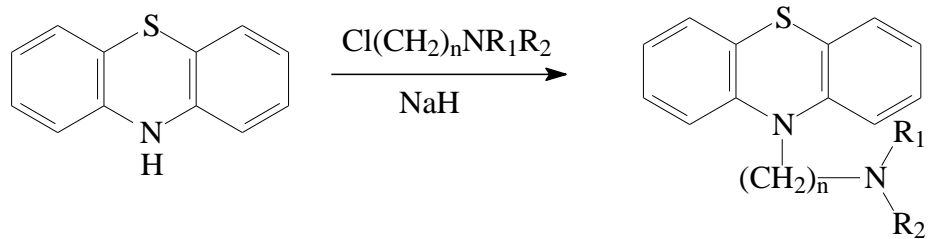

cyproheptadine

Το cyproheptadine διαθέτει επιπλέον αντιχολινεργική και αντισεροτονινεργική δράση. Διεγείρει την όρεξη ανταγωνιζόμενη τη σεροτονίνη στους ορεξιογόνους υποδοχείς του υποθαλάμου (χρήση σε περιπτώσεις ανορεξίας)

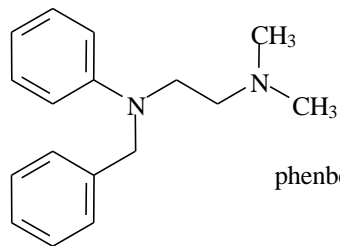
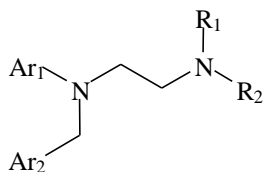
Έχουν επίσης ηρεμιστική, υπνωτική, αναλγητική, αντιεμετική δράση. Διακλάδωση της πλευρικής αλυσίδας βελτιώνει την **αντιισταμινική δράση**. Ενώ ανάλογα με **καταπραϋντική δράση** έχουν πλέον επιμήκεις πλευρικές αλυσίδες και συνήθως δεν φέρουν υποκατάσταση επί των αρωματικών δακτυλίων.

Γενική μέθοδος σύνθεσης τρικυκλικών
παραγώγων από αντίστοιχες πρώτες ύλες

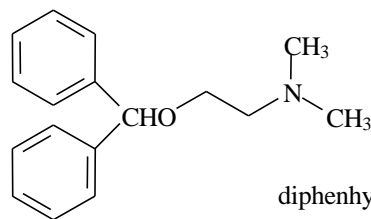
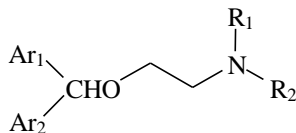
Κατηγορίες αντιισταμινικών α' γενιάς

αιθυλενοδιαμίνες

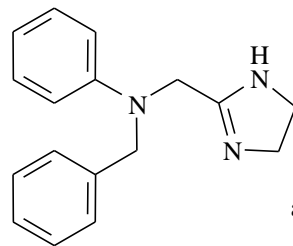
phenbenzamine

αιθανολαμίνες

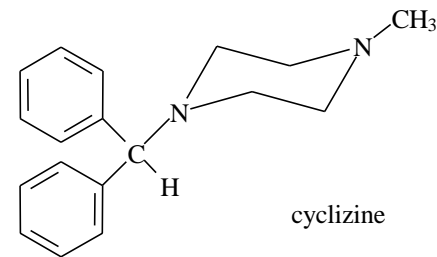

diphenhydramine

κυκλικά βασικά ανάλογα

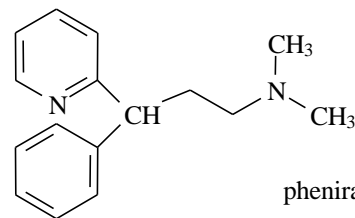
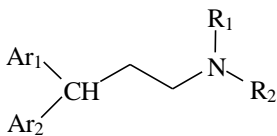

antazoline

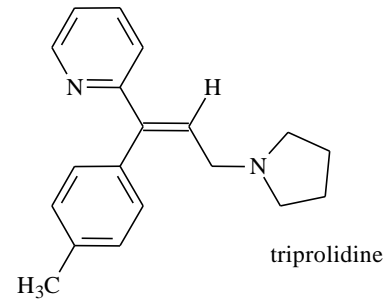
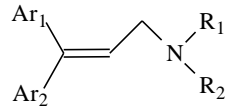
cyclizine

αλκυλαμίνες

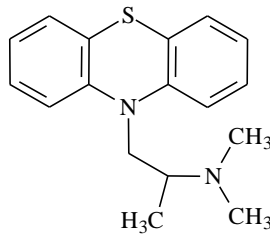
pheniramine

ολεφινικές αλκυλαμίνες

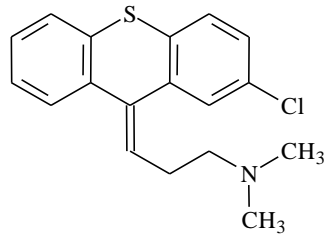
τρικυκλικά παράγωγα

φαινοθειαζίνες

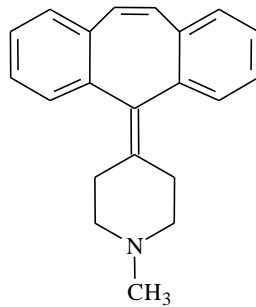
promethazine

θειοξανθένια

chloroproxithene

διβενζοκυκλοεπτατρίνια

cyproheptadine

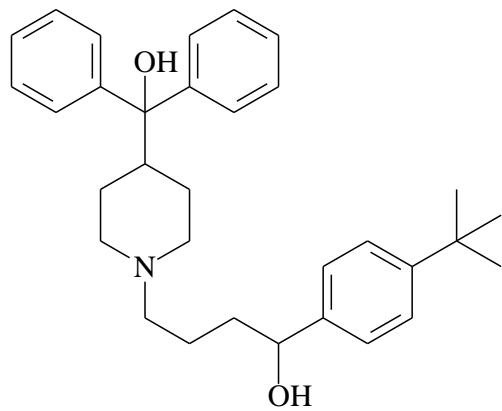
2^{ης} ΓΕΝΙΑΣ ΑΝΤΙΪΣΤΑΜΙΝΙΚΑ Η1 ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΑΠΡΑΪΝΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ (ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΚΝΣ)

Έχουν βελτιωμένη εκλεκτικότητα έναντι των περιφερικών υποδοχέων H1, με μικρή έως μηδαμινή καταπραΰντική ενέργεια.

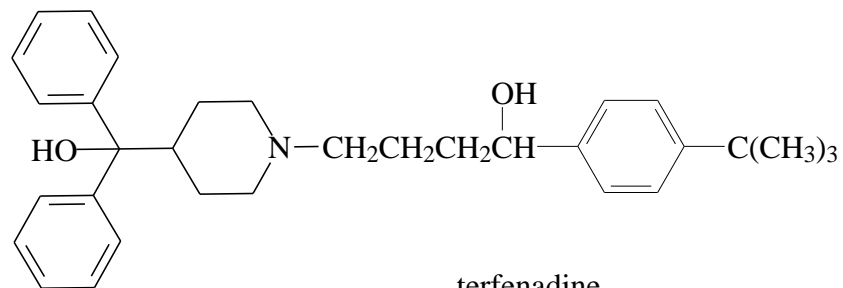
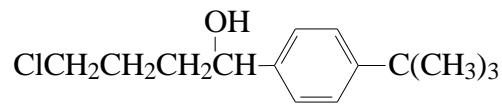
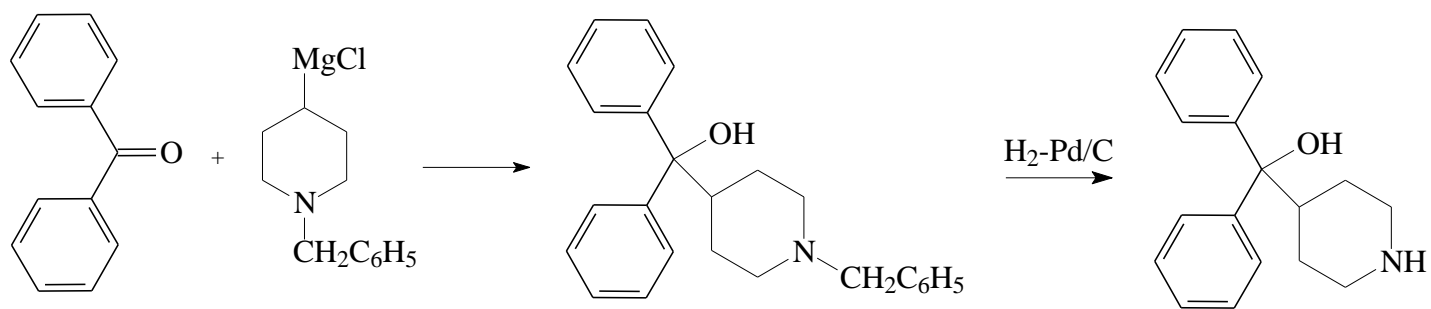
Μπορεί να διαθέτουν αντιαλλεργική δράση πέραν της αντιΪσταμινικής.

Παρουσιάζουν μειωμένη αντιχολινεργική δράση
έχουν μικρή συγγένεια για αδρενεργικούς και σεροτονινεργικούς υποδοχείς
και περιορισμένη επίδραση στο ΚΝΣ (δυσχέρεια διέλευσης).

Έχουν μεγάλο $t_{1/2}$ που πολλές φορές οφείλεται στους μεταβολίτες τους.

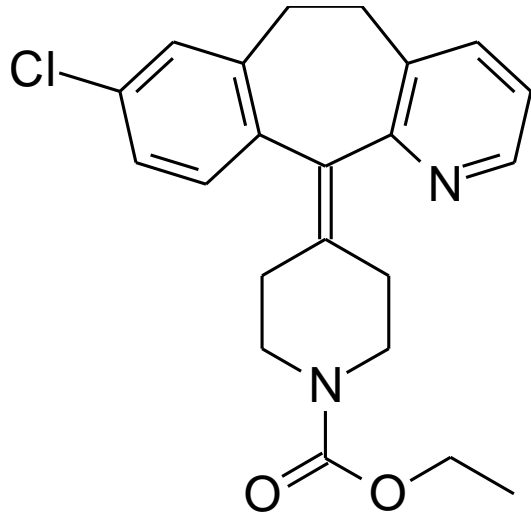

terfenadine

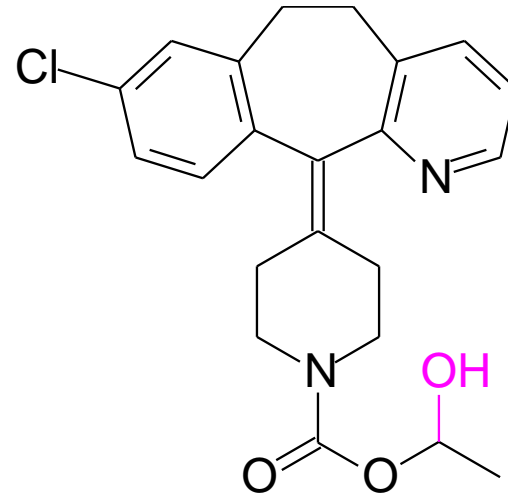

terfenadine

2^{ης} ΓΕΝΙΑΣ ΑΝΤΙΪΣΤΑΜΙΝΙΚΑ H1

loratadine

desloratadine

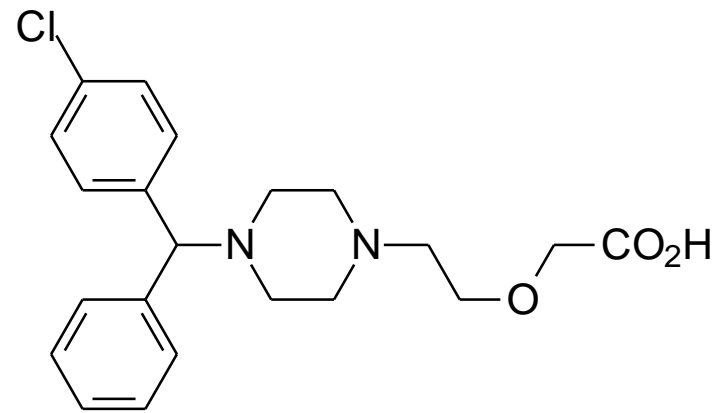
Ισχυρότερος H1 ανταγωνιστής
Μεγαλύτερος t_{1/2}
Δύσκολη δίοδος στο ΚΝΣ

Δεν εμφανίζουν καρδιοτοξικότητα
Δεν έχουν κατασταλτική δράση
Αναστέλλουν επιπλέον την έκλυση ισταμίνης από τα μαστοκύτταρα

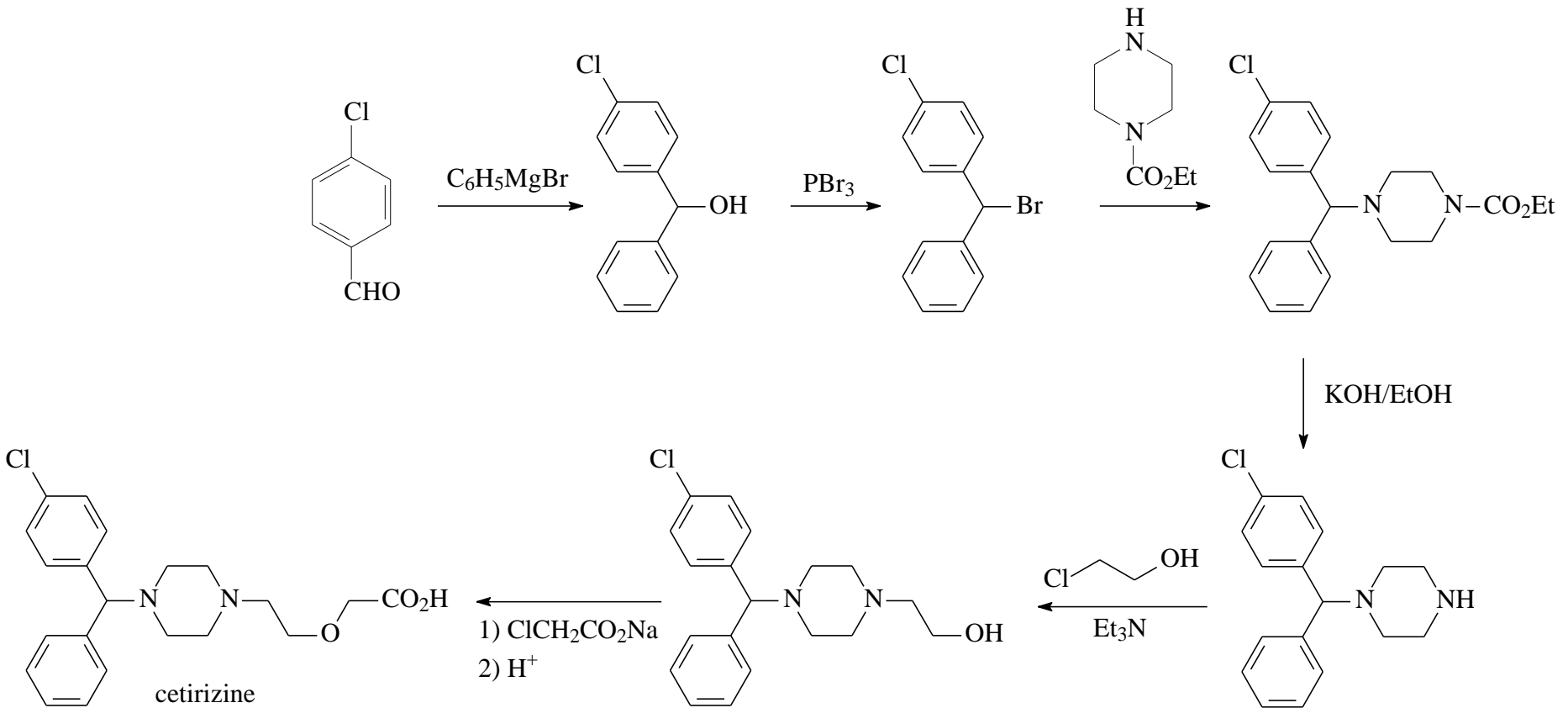
2ης ΓΕΝΙΑΣ ΑΝΤΙΪΣΤΑΜΙΝΙΚΑ H1

Μακρά διάρκεια δράσης,
Υψηλή εκλεκτικότητα στους H1 υποδοχείς
Δεν εμφανίζει καρδιοτοξικότητα

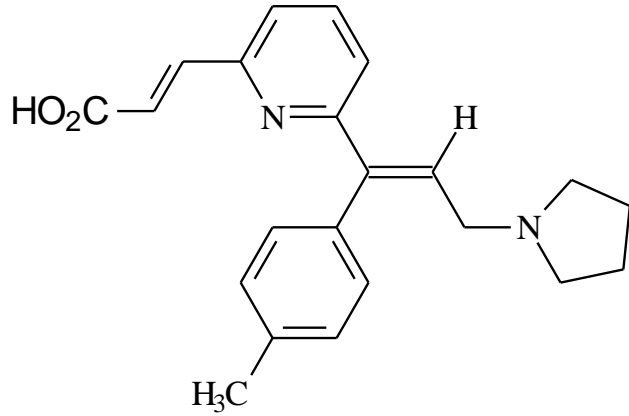
Έχει ως παρενέργεια ελαφρά υπνηλία.

cetirizine

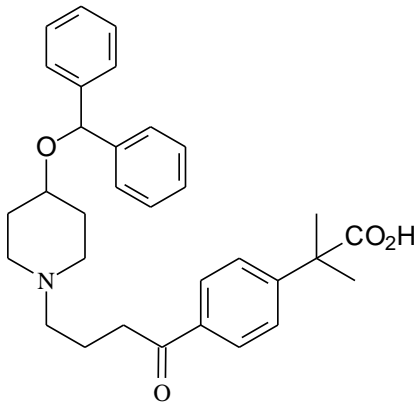

2^{ης} ΓΕΝΙΑΣ ΑΝΤΙΪΣΤΑΜΙΝΙΚΑ H1

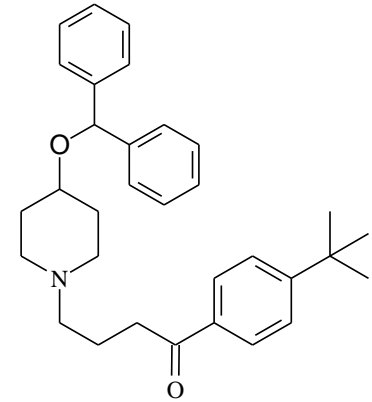

acrivastine

Μειωμένη δίοδος στο ΚΝΣ σε σχέση με triprolidine

carebastine

ebastine

Μεταβολίτης πιο δραστήσιος, χωρίς παρενέργειες από την καρδιά, με μεγαλύτερο $t_{1/2}$ που δεν διέρχεται τον αιματοεγκεφαλικό φραγμό.

Αναστέλλει επίσης την έκλυση PGD₂, και LTC₄/D₄ παρουσιάζει όμως κίνδυνο εμφάνισης καρδιακών αρρυθμιών